

Krónika

Jól indult a 2023-as év Kisapostagon

Januárban három sikeres és színvonalas rendezvényt sikerült megtartani az önkormányzat földszinti előadótermében.

Elsőként dr. Somorác György és Klép Sándor nagyszerű termé-

szetfotókiállítását láthatta a közönség. A második egy természetudományos előadás volt, melyet Péntek Attila László tartott a környék kígyóiról. Végül, de nem utolsósorban Volek Rita fest-

ményeiből nyílt kiállítás, kinek a tehetségéről nagyon kevesen tudtak. Mindhárom rendezvény nagy érdeklődés mellett zajlott. Reméljük lesz még folytatása a későbbiekben.

Emil szívvel-lélekkel szépítgeti a kertjét

Volt mit locsolni az előző évben Farkas Emilnek és kedves feleségének, Ildikónak. A csodás kertjükben elszáradt volna minden az aszályos időjárás miatt. Írásunkat a 7. oldalon olvashatják.

Sokat köszönhetünk Somorác doktornak

A főorvos úr pályafutása irigylésre méltó. Szakmájában olyan sikereket ért el, amire joggal lehet büszke. Fotóival pedig megörvendeztette lelkünket. Portrénk a 10. oldalon olvasható.

A hit lángjai után reménnyel tekinthetünk a jövőbe

Az ünnepi készülődés fényét emelték a harmadik Adventi gyertyagyújtásra érkező vendégek. A falu lakosai mellett a Schalbert Alapítvány házához érkeztek az illusztris vendégek, Varga Gábor képviselő úr, Stermeczki András lelkész úr és Márkli János úr, településünk alpolgármestere.

A harmadik gyertya meggyújtása előtt Szatmári Attiláné Piroska, az alapítvány elnöke köszöntötte a megjelenteket.

Beszédében elmondta: „Gyertyát gyújtottunk a hit szellemében, a remény megerősítésében és ma a szeretet, az öröm, a fényesség eljövételében bízva”.

Ezután Stermeczki András evangélikus lelkész kapcsolódó gondolatit ismerhettük meg, amelyben kihangsúlyozta, szükségünk van Krisztus világosságára. Különösen a mostani időkben. A hit lángjai után reménnyel tekinthetünk a jövőbe.

Végül Varga Gábor, a térség országgyűlési képviselője is elmondta ünnepi gondolatait: „Advent idején, amikor a családok összeülnek, beszélgetnek, akkor boldogok vagyunk. Azonban soha ne felejtsük el, hogy a világ más tájain azért ez nem mindig van így! Azt szeretném kérni így advent idején a kispostagiaktól, hogy különösen becsüljük meg ezt a fajta békességet.”

A meghitt gyertyagyújtást a Lilaakác dalkör éneke és a Kispostagi Ifjúsági Klub verse tette emlékezetessé. Végül a Schalbert Alapítvány vendéglését élvezve kellemes beszélgetés kezdődött az ünneplők között.

AGYOMÁNY

Kispostagi Falukarácsony

Nincs szebb közösségi program annál, amikor a falu közösen készül a karácsonyra, akár az Adventi gyertyagyújtást nézzük, akár a Falukarácsonyt.

Zsúfolásig megtelt az önkormányzat földszinti előadóterme az ünneplőkkel 2022. december 21-én a Falukarácsonyra.

Nagy Attila köszöntötte a résztvevőket, majd Dorné Tibai Emese, a helyi iskola tanítója vezette fel a tanulók műsorát, akik verssel és énekekkel szórakoztatták a közönséget. Előadásuk nagy sikert aratott.

Ezt követően a Nyugdíjas Klub egy karácsonyi előadással kedveskedett, melyben egy suszter segítő manócskái játszották a főszerepet. A Lilaakác dalkör szép énekkel készült a meghitt ünnepre, majd a Kispostagi Ifjúsági Klub verse koronázta meg az eseményt.

Az önkormányzati épület mögött a Schalbert Alapítvány nőegylete vendéglelte meg az ünneplőket. A kisebbek forró csokoládét, a nagyobbak forralt bort kóstolhattak a karácsonyi sütemények mellé.

Kérjük támogassa a Schalbert Alapítványt, ezzel is segítve a további közösségi programok megvalósítását! Köszönjük ha minket támogatnak!
Adószám: 18502208-1-07

A Kisapostagi Ifjúsági Klub december 10-én Mikulásnapra ünnepséget tartott a Kisapostagi Községházban.

A gyerekek találkozhattak a Mikulással, akinek az ölébe ülhettek és énekelhettek vagy elmondhatták kívánságaikat. Ezek után kapott minden gyermek egy kis ajándékcsomagot.

Nagyon sok segítséget kaptunk, amit köszönünk mindenkinek:

-Kis-Fucsala Mátyásnak és családjának a karácsonyfa felajánlást, Szabó Szabolcsnak és Szabó Rolandnak a fa felállítását, amit a gyermekek nagy lelkesedéssel díszítettek fel az ott helyben készített díszekkel.

- A mézeskalács sütéshez szükséges alapanyagokat és eszközöket a Gino konyhája biztosította így a gyerekek ott helyben készíthették a süteményt.

- A Schalbert alapítvány tagjainak segítségével a gyerekek pedig lelkesen gyártották az ízletes mézeskalácsot.

-Petrovicsné Szikora Máriának a finom süteményéért melyet nagy szeretettel sütött a jelenlévőknek.

-Rácz Dávidnak, aki elvállalta a Mikulás szerepét.

Reméljük mindenki jól érezte magát!

Vajda Lilla, Vadász Bence László

Élveztük a tapsot

A játék – ha nem is kimondottan terápiás céllal – a Nyugdíjas Klub életében is jelen van.

Például a színjáték. A Falukarácsonyokon szívesen szerepeltünk egy-egy feldolgozott novellával, történettel, mint Lev Tolsztoj: Panov apó Karácsonya, Pásztorok betlehemes játéka, és legutóbb A suszter manói. Ki-ki hoztátett valami ötletet a színdarabhoz, szerepet vállalt, közösen alkottuk meg a díszletet. Azt tartják, hogy gyerek vagy kutya szereplése garantált siker, és ez működött. Különleges öröm volt bevonnai az unokáinkat – a jövő nemzedékét - angyalka vagy manó szerepek játzsásába. Vidám hangulatban teltek a próbák, izgatottan vártuk az előadást. Élveztük a tapsot, a sikert, az alkotás jóleső, játékos örömet.

Kártyajátékokat is szívesen játszunk. Népszerű a rómi, kanasztá, zsírozás vagy ulti, főleg érdekes, amikben a párok egymást segítik. Ezek a játékok a kombinációs és megfigyelőképességünket is javítják a vidám hangulat mellett. Régen a sakkozásnak is nagy hagyománya volt a Nyugdíjas Klubban, de szeretjük a különböző memóriafejlesztő- és társasjátékokat is.

Agyszerkentő játékok a kvíz-játékok, találós kérdésekből vagy ügyességi feladatokból álló vetélkedők is időről-időre visszatérnek a találkozókra. Különböző témakörökben vagy éppen humorral fűszerezve. Legutóbb Petőfi Sándor születésének 200 éves jubileuma alkalmából voltak kérdések.

Egyik kirándulásunk alkalmával érdekes és nosztalgikus volt régi korok játékeit megnézni a Martonvásári Óvodamúzeumban. Korabeli tárgyak, dokumentumok, játékok, korhű berendezések, fotók a Brunszvik-kastély, a Beethoven Emlékmúzeum és gyönyörű park mellett. Gyerekekkel is nagy élmény az ide látogatás.

Bertha Bulcsú írónk szerint: „Az élet játék azoknak, akik játsszák, akik nem, azoknak dráma.” Mi is próbáljuk magunkat nem venni túl komolyan. A közös játék idejére elfelejtjük gondjainkat, bajainkat, szerencsére ez nem életkor kérdése.

Baranyi-Kásás Margit

A csoportban mindenki csillogó szemmel bontotta ki a sok meglepetést

December hónap a készülődésről, várakozásról szól.

A Mikulás érkezése után Luca napi búzavetéssel folytatódott a programok sorozata. Már hagyománnyá alakult bölcsődénkben a búzavetés a gyermekekkel együtt, amelyet karácsony előtt hazavihetnek. Minden gyermek nagyon élvezte, szívesen pakolták a földet a poharakba majd szórták bele a búzaszemeket, öntözték.

A karácsonyi vásár idén is nagyon jól sikerült, az általunk készített termékeket lelkesen válogatták a gyermekek és szülők egyaránt. Ezúton is köszönjük mindenkinek, aki ezzel hozzájárult a bölcsőde fejlődéséhez. A befolyt összegből a csoportszobában használható mozgásfejlesztő játékokat fogunk vásárolni a gyermekek számára, illetve a karácsonyi ajándékok

egy részét is ebből fedeztük.

A hónap közepén ismét családi délutánt tartottunk a karácsonyi hangolódás jegyében, amelyre különböző finomságokkal és alkotó tevékenységekkel készültünk, így a szülők a gyermekekkel együtt tölthettek egy önfeledt délutánt.

Ezután a karácsonyi ünnep következett, amelyet minden kisgyermek izgatottan várt. A szépen feldíszített karácsonyfánál gyűltek össze a gyermekek csoportonként, ahol csillagszórózás és ének kíséretében kapták meg a bölcsődei ajándékokat. A csoportban mindenki csillogó szemmel bontotta ki a sok meglepetést, amelyeket birtokba is vettek a kicsomagolást követően.

A szünetről visszatérve egy új kisgyermek beszoktatása zajlott le, így

már csak egy kislány beszoktatása várat magára a tavasz folyamán.

A rossz időjárás miatt gyakran előfordul, hogy nem tudnak a gyermekek levegőzni, de a dolgozók minden nap azon munkálkodnak, hogy színesítsék, szebbé tegyék a mindennapokat a különböző alkotó tevékenységekkel, benti mozgásformákkal. A Micimackó napnak nagy sikere volt a gyermekek körében, amikor is Micimackós mesékkel, dallal, Micimackó tornájával és színezővel készültek a kisgyermeknevelők.

A következő időszakban több születésnapot ünnepelünk majd. Hamarosan elkezdünk készülni a farsangi időszakra, majd a farsangi mulatságra, amelyet február 17-én tartunk délelőtt az intézményünkben.

Csák Zita

A szeretet ünnepére hangolódtak az ovisok

Adventi kézműves délelőtt

Karácsonyhoz közeledve az ovisok is már az ünnepre hangolódtak. December 14-én meghívták a szülőket, hogy együtt készüljenek a karácsonyra. Közösén készítettek karácsonyi- és asztaldíszeket, melyeket haza is vihettek, így ünnepi dekorációk lehetnek a család asztalán, vagy a feldíszített karácsonyfán. A szülők által hozott finomságokat, süteményeket együtt fogyasztották el, majd a Réparetekmogyoró Duó zenés, interaktív műsora következett.

Szabó Sanyi bácsi és Szabó Béla bácsi ajándéka

Szabó Sándor felajánlott egy fenyőfát az óvodának, melyet december 15-én díszítettek fel. Az Óvodai karácsony keretében kapták meg a gyerekek az önkormányzat ajándékait, valamint azokat az ajándékokat, melyet az Adventi vásárból összegyűlt pénzből vásároltak a pedagógusok.

Nincs karácsony mézeskalács nélkül, ezért Szabó Béla mézet hozott a gyermekeknek, akik nagy örömmel fogadták a nyalánkságot.

Egy cipősdoboz tele szeretettel

A Baptista Szeretetszolgálat szolgálat munkáját támogatva a Kisapostagi Mosolykert Óvoda is csatlakozott a cipősdoboz felhíváshoz. Önkéntes gyűjtőpontként várták a gyerekeknek szánt ajándékokat. Az óvodások szüleinek és a falubelieknek hála 35 gyermek karácsonyát tették szebbé.

A karácsonyi dalokat hallgatva a szülők együtt énekeltek és táncoltak a gyerekekkel.

A legfontosabb hozzávaló, egy csipetnyi szeretet

A téli szünet előtti utolsó tanítási napok mindig is tele voltak izgalmakkal. Így volt ez most is! Az adventi koszorú mellett egyre fogytak az adventi zsákocskák, az iskola termeit izgatott várakozás hangulata lengte be.

December 20-án a délutáni órákban karácsonyi kézműves játszóházat tartottunk. Együtt készítettük a karácsonyi díszeket, ajándékokat a szülőkkel, testvérekkel. Bizony még az újonnan kialakított „nagy termünk” is szűknek bizonyult. Kellemes hangulatú délutánt töltöttünk együtt.

Az utolsó tanítási nap, már hagyománnyá vált programja, a mézes reggeli keretein belül megtartott méz kóstolás volt. Helyi méhésztől (Szabó Béla) kapjuk minden évben a finom mézeket. A gyerekekkel kóstolás után, szavazással döntöttük el, melyik fajta kerüljön a mézeskalácsba. Egy gyors főpróba után, a délutáni műsorra, cukrász üzemé alakultunk. Minden összetevőt pontosan kimértünk a mézeskalácshoz, majd beletettük a legfontosabb hozzávalót: egy csipetnyi szeretetet! Az illatok, az ízek igazi ünnepi hangulatot varázsoltak szívünkbe.

Így érkezett el a Falukarácsony időpontja. Izgalommal léptünk a színpadra, de a gyerekek ismét kitétek magukért. Nagyon jól sikerült a műsor, majd érdeklődve hallgattuk az utánunk következő előadásokat. Szívet melengető nap volt!

Emilt a kertépítés teszi boldoggá

Mikor Isten a saját hasonlatosságára megteremtette az embert, épített neki egy kertet az Édenben. Sokszor elgondolkoztam már azon, hogy vajon micsoda szép kert lehetett az, gyönyörű pázsittal, tele fákkal és virágokkal. Bár én magam nem vagyok kiskertész, bámulattal csodálom azok kertjeit, akik isteni hasonlatosságukra „építenek és nevelnek a földből mindenféle fát, tekintetre kedvesett és eledelre jót”. Ezek jutottak eszembe Mikor Farkas Emil és kedves felesége, Ildikó otthonába mehettem a Polgármester úrral még karácsony előtt. Méltányolni szeretne volna a kertjükben végzett munkát, annak ellenére, hogy egy félreértés miatt nem sikerült a jelentkezésük a „Kisapostag legszebb kertje” versenyre.

Nagy Attila a szimpatikus párnak egy kis ajándékkal kedveskedett, majd elkezdtünk beszélgetni a házokról, a kertjükről, a hajlékukról. Emil nem értette mire ez a nagy felhajtás most így körülötte. Nagy Attila elmondta, hogy a versenyben kiemelkedőket mindig megjutalmazták, hiszen az ő munkájuk és példájuk által szépül a település, ezáltal mások is kedvet kapnak ahhoz, hogy a terciájukat szép rendben tartsák.

A házaspár 2010-ben költözött Kisapostagra. A szülői házat azzal a szemlélettel újították fel, hogy annak van jövője, aki a múltat megbecsüli. Ez a ház valóban otthon, tele régi emlékekkel. Az idő múlását egy nagy óra jelezte gongatásával. Ilyet utoljára gyerekkoromban hallottam, hirtelen vissza is hozta a szép időket.

A beszélgetés során kiderült, hogy főleg Emil érdeme a kert. Ildikó büszkén mesélte, hogy a férje milyen nagy gonddal építi és gondozza a kertjüket. Míg a városban laktak főleg a munka töltötte ki a napjait, de miután Kisapostagra költöztek a kerthez is megjött a kedve. Ahogy munkája engedi a legtöbb időt a kertépítéssel és rendezéssel tölti. Ez teszi boldoggá. Természetesen Ildikó

elszántságára is fény derült, mikor Emil elmondta, a felesége saját kezével egyenként szedte le a krumplibogarat a növényekről. Ildikó büszkén mutatta a nyáron készített fotóikat, amelyre az ember szája tátva maradt. De a legnagyobb meglepetés akkor ért bennünket, amikor kikísértek bennünket a házuk mögötti kertbe. A terület minden apró szegletéről az igényesség árulkodott.

Kezdetben a saját elképzeléseik szerint rendezték a kertet, de folyamatosan tanulták a kertészkedést a kalendáriumokból. Évről évre szívtették a kertet, ahogy az anyagiak engedték. Most már a terveik szerint művelik a kertet, amit úgy telepítettek be, hogy folyamatosan teremjenek a gyümölcsök júliustól szeptemberig. Van itt alma, körte, szőlő, barack, áfonya, kökény, dió, mogoró, mandula, de mandarin, citrom és kivi is, bár ez utóbbi leszáradt idén. A fák úgy lettek metszve, hogy ne érjenek az égit, könnyen lehessen az érett gyümölcsöt leszedni róluk. A zöldségfélére sincs gondjuk tavaszig, mert megtermelnek maguknak szinte mindent. A piacra ritkán kell menniük. Bár a 2022-es év rendkívüli nehézséget hozott az aszályos időjárás miatt. Emil és Ildikó folyamatos öntözéssel szinten tudták tartani a kertet, ami különféle virágokkal örvendeztette őket. A kétezer négyzetméteres telek fele energiafűzettel van beültetve, ami ideális évben egy havi fűtést fedez télen. Sajnos ez most nem jött össze.

Olyan kemény volt a föld – hiszen ezt a területet nem öntözték –, hogy két ásonyomig betonszilárdságúvá vált az eső hiánya miatt.

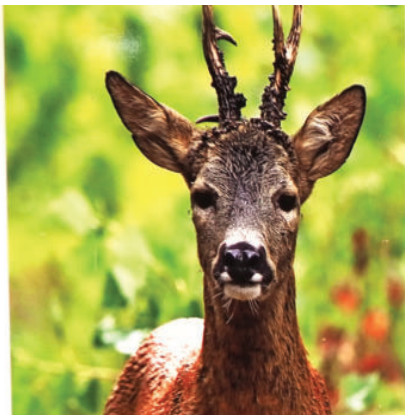
350 tőke szőlőt telepítettek; medinát, kékfrankost, cabernet franc-ot, savingnon-t, pölöskei muskotályost, othello-t, ami idén nagyon jól termett és 30 tőke csemegeszőlőt. 60 literes tölgyfahordókban érlelődik a bor és némi pálinka is készül, melyből adnak barátoknak, ismerősöknek és természetesen marad saját fogyasztásra és a vendégek fogadására is. A házhoz tartozik egy kicsi, de annál igényesebb pince, ami az ő igényeiket teljesen kiszolgálja. Ennek előterében gyűjtik a különféle borászati eszközöket, melyet a régmúlt időkben használtak a kiskerttulajdonosok.

A kert körbejárása után búcsúzólul kaptunk egy-egy üveg bort. Bár minden gazda a saját borát dicséri a mélyvörös testes bor ígéretesnek tűnt. Hogy milyen volt? Elég annyit mondanom, hogy az Édesanyám által süttöt-főzött mennyei karácsonyi vacsorának méltó itala volt.

Kisapogtagnak ajánlották **fotóikat**

Kisapostag természeti értékei régen és ma címmel nyílt kiállítás dr. Somorácz György és Klép Sándor fotóiból az önkormányzati épület előadótermében 2023. január 06-án. A kiállítás megnyitójára megtelt a terem érdeklődőkkel.

A tárlat apropóját az adta, hogy a két nagyszerű természetfotós a településnek ajándékozott egy válogatást azokból a fotókból, melyeket Kisapostag és környékén készítettek.

A két nagyszerű fotós kisapostagi kötődésű. Dr. Somorácz György 29 éves koráig élt a településen, Klép Sándor pedig középiskoláig bezárólag minden nyarat a faluban és környékén töltötte. Mindketten rajonganak a természetért, ezért nem csoda, hogy meg szerették volna örökíteni azokat az értékeket, melyeket Kisapostagon is felfedeztek. Míg Somorácz doktor úr inkább a tájakat és a növényeket örökítette meg, Klép Sándort az állatok világa vonzotta.

A tárlatot Nagy Attila, Kisapostag polgármestere nyitotta meg. Beszédben megköszönte a fotóművészeknek a képeket, melyet a falunak ajándékoztak. Elmondta, hogy gyerekkori élmények jöttek felszínre a fotókat nézve. Olyan tájakat látott újra, amelyek már nem léteznek, vagy másképp néznek ki. A hegyek aljának nevezett rész egy löszpusztagyep volt, a karámmal elválasztott részen régen szarvasmarhák legeltek. Ide gyakran kirándultak a faluból az emberek. A másik kedvelt rész a Kujem sziget, ami a sóderbányászat áldozata lett. A régiek még emlékeznek a

magányos Kujem fára.

A hivatalos megnyitó után a látogatók körbejárták a fotókat. A képeknél beszélgetések kezdődtek, amikor felismerték a régi helyeket, vagy éppen rácsodálkoztak egy-egy állatra vagy csodás növényre. A látogatók meglepődve nézték Kisapostag természeti kincseinek sokszínűségét. Nem is gondolták volna, hogy vaddisznó és aranyakál is él

a környéken.

A látogatók büszkén távoztak a kiállításról, hiszen kedves falujuk természeti értékeit magukénak érezhették. A tárlat két hete alatt többen visszatértek megcsodálni a képeket.

Akik lemaradtak róla, ne szomorkodjanak, mert a hamarosan nyíló tájházban állandó helyük lesz. De tervben van egy kiadvány is, ami az eddig megjelent településtörténeti könyveket kiegészítve bemutatja a falu természeti értékeit. A tájakat, az állat- és növényvilágot ábrázoló fotók sokaságához szövegmagyarázat és élménybeszámoló is társul majd.

Mi az: Lábatlan, hüllő, de nem kígyó?

Péntek Attila László korábban már megszólalt lapunk hasábjain, mikor egy helyi kígyókalandot országos bulvárhírré kerekített a szerzői toll. Akkor szakszerűen tisztázta a tényeket.

A biológus egy héttel a természetfotó kiállítás megnyitója után Kisapostagra látogatott, hogy részletesen bemutassa a falu környékén megtalálható kígyófajokat.

A címben említett kérdésre a válasz: a lábatlanyík. Ezzel az érdekes állattal kezdte az ismertetést az előadó. Bár nem kígyóról van szó, az avatatlan szemeknek annak tűnik. Az általános emberi undor pedig pusztulásra ítéli, pedig nem kellene sem őt, sem pedig a kígyókat. Egyrészt ártatlanok, másrészt anyagiakban is kifejezhető természetvédelmi értékkel bírnak.

Az előadó megnyugtatta a hallgatóságot, a környéken fellelhető kígyók ártalmatlanok, hiszen itt nem élnek viperák. A legtöbb kígyó kerüli az embert és némelyikük csak akkor harap, ha veszélyben érzi magát, vagy kézbe vesszük. A helyi kígyótámadás is ilyen ritka esemény volt. A kaszpi haragossikló ágaskodik csak fel és mar az ember felé egyedül, ha hirtelen meglepik vagy sarokba szorítják. Harapása egy macskakarmolással ér fel. Hatalmas mérete ellenére nem kell félni tőle, általában időben észreveszi az embert és inkább elmenekül.

A haragossiklón kívül találkozhatunk még erdei siklóval, rézsiklóval, vízisiklóval, kockás siklóval is.

A közhiedelemmel ellentétben nem a vízisikló kötődik a legszorosabban a vízhez, hanem a kockás sikló. Ennek fő előfordulási helye a Balaton és nagyobb tavaink környéke, de a Dunában és egyéb folyóvizeinkben is előfordul. A vízisikló ezzel ellentétben nem kizárólag vízközelen található meg, hanem szárazabb élőhelyeken is előfordulhat.

Ha kezünkbe vesszük a vízisiklót vagy a kockás siklót, azok nem haragnak, hanem bűzös váladékkal kenik be a kezünket, ezzel próbálnak elriasztani maguktól. Ha ilyen előfordul, akkor a szagot szappanos vízzel is nehezen tudjuk csak eltávolítani a kezünkről. A rézsiklót jellegzetes színe és mintázata miatt gyakran összetévesztik a viperákkal.

A hazai siklókat és viperákat egyebek mellett a szemük alapján lehet megkülönböztetni. A viperának macskaszerű, hosszanti vágású pupillája van, míg a rézsiklónak kerek. De árulkodó a mintázata is, a vipera háta cikk-cakkos

mintázatú, míg a rézsikló hátán két párhuzamos pontsor húzódik. A rézsikló és az erdei sikló alkalomadtán harapással védekezhet, de a bőrön csak jelentéktelen sérüléseket okozhatnak, emberre nézve egyáltalán nem veszélyesek.

Az előadás hasznosnak bizonyult, eloszlatta tévhitet a helyi kígyókról.

Péntek Attila László kérte a hallgatóságot, hogy segítsék az adatgyűjtő munkáját azzal, hogy ha találnak levedlett kígyóbőrt, akkor értesítsék az attila.petak@gmail.com email címen, ha pedig siklóval vagy más hüllővel (és kétéltűvel) találkozunk, akkor töltsék fel észlelésüket a herpterkep.mme.hu honlapra, hogy az adatok a természetvédelem számára is hasznosuljanak. A haragossikló bőrt eljuttatja majd a Természettudományi Múzeum részére, ahol genetikai vizsgálatokkal több, értékes információt kapnak például a siklóállomány életképességéről, genetikai változatosságáról, beltenyésztettségének mértékéről. Verasztó Sándor megígérte, hogy ebben az önkormányzat is a segítségére lesz a lakosságának és az egyesületnek is.

Az előadáson részt vett Klép Sándor is. A két természetkedvelő szinte azonnal megtalálta a közös hangot.

Klöp Sándor elmondta, hogy egyszer fotózás közben a nagy áradáskor egy haragossikló felmászott a hátára, majd miután mindketten meglepődtek, gyorsan eliszkolt.

A természetfotós a későbbiekben segíteni fogja Péntek Attila László munkáját azzal, hogy megmutatja az általa ismert haragossikló búvóhelyeket és azokat a területeket, ahol találkozott már velük, vagy a levedlett bőrükkel.

A gyógyítás és a természetfotózás metszéspontja: a biológia

Január 6-án nyílt meg a kisapostagi polgármesteri hivatal épületében Klép Sándor és dr. Somoráczy György, a Mezőföld Természetfotó Egyesület tagjainak fotókiállítása. A tárlat anyagában Kisapostagon készült fotóikat mutatták be az alkotók, akik a kiállítás anyagát a településnek ajándékozták.

A tárlat apropóján beszélgettünk dr. Somoráczy Györggyel.

A környékbeli betegek által jól ismert orvos az egyetem elvégzését követően, 1975-ben kezdte pályáját élete első és egyetlen munkahelyén, a dunaújvárosi kórházban. Alapító tagja a Magyar Orvosi Kamara Fejér Megyei Csoportjának, melynek munkájában évekig aktívan részt vett. Gyógyító munkája mellett számos továbbképzést szervezett, több alkalommal rendezte meg a Fejér Megyei Orvosnapokat Dunaújvárosban. Munkáját mindvégig a szakmai alaposág, az új tudományos eredmények iránti fokozott figyelem, az elhivatottság és segítőkészség jellemezte. Példamutató orvosi munkáját számos rangos kitüntetéssel ismerték el az évek során.

- Hogy jött az életébe a fotózás?

- A gyermekkori élmények meghatározóak voltak. Általános iskolás éveimet is Kisapostagon töltöttem, és itt olyan sok élmény ért, hogy előbb-utóbb fölmerül az emberben az igény, hogy ezeket az élményeket valahogyan „tartósítsa”, megerősítse. Mivel szépírói, zeneszerzői, és egyéb művészeti képességekkel nem rendelkezttem, így adódott a fotózás, mint kifejezési mód.

1950-ben születtem, huszonkilenc éves koromig Kisapostagon éltem. Gyerekkoromból vannak olyan emlékeim, hogy olykor felemelő volt a természet érintetlen vadsága. Felnőttként pedig úgy látom, hogy bár

jelentős változások történtek az évtizedek alatt a Dunán és a környezetében is, még mindig hihetetlenül élményszerű minden ott töltött óra.

Komolyabban akkor kezdtem el a fotózással foglalkozni, amikor az anyagi kereteim már lehetővé tették ezt. 1975-76 táján, végzett orvosként már meg tudtam venni magamnak egy akkor „rendes” eszköznek számító Practica fényképezőgépet. Ma már akár mobiltelefonnal, akár digitális fényképezőgéppel egyszerűbb a fotózás, annyit kattint az ember, amennyit csak akar és ezek között jó eséllyel lesznek jó képek is. Akkoriban a film, pláne a színes film nagyban meghatározta a lehetőségeket. Drága

volt, nagyon meg kellett gondolni, hogy mire kattintgatunk. Alaposabban föl kellett készülni, jobban meg kellett ismerni az optikát, a gépet, és az eredmények igen szerények voltak, összehasonlítva a mai lehetőségekkel. Tehát kellett egy technikai tudás, ami biztos alapot adott ahhoz, hogy a mostani komolyabb gépekkel már sokkal jobb képeket készíthessen az ember.

De a technikai tudásnál sokkal fontosabbnak tartom a természet ismeretét. Meg kell ismernünk a környezetet, ahol az ember fotózik: a tájat, a növényeket, az állatokat, és így, bizonyos ismeretek birtokában lehet csak minőségi képeket készíteni.

- A kiállítás anyagát milyen elvek alapján válogatták?

- Igyekeztünk Kisapostag és a Schalbert-sziget színes ökoszisztémáját megörökíteni. Az elmúlt évtizedekben készült fotóktól kezdve egészen a legfrissebb képekig, össze szeretnénk volna foglalni azt a rengeteg természeti értéket, ami körülvesz bennünket itt. A felszíni formákat, a védett állatokat és növényeket.

- Ön 2012 óta „hivatalosan” nyugdíjas már, de a gyógyító tevékenységet csak a tavalyi év végén hagyta abba. Így több ideje jut majd a másik szenvedélyére, a fotózásra?

- Valószínűleg igen, de az életkor azért behatárolja a dolgokat. Már nem lehet úgy kalandozni, mint fiatal korunkban, és olyan körülményeket átvészelni. Pedig nem is gondolnánk, hogy milyen gyorsan telik az idő ilyenkor. Mondjuk, ha az ember elmegy egy ritka madarat fényképezni, akkor fölállítja a lessátrat, és napkeltétől napnyugtáig ott van benne. Ismerni kell a természetet, az adott madárfaj életét, de még ennek ellenére is van úgy, hogy az ember ott van egész nap, aztán nem jön semmi. Van, hogy órákat várunk, máskor pedig tíz másodperc alatt lezajlik olyan esemény, amivel az ember az életében soha többé nem fog találkozni. Ha nincs kinn a terepen éppen, akkor elszalasztja.

- A természetfotózás nagyon izgalmas és kimeríthetetlen téma, de beszéljünk egy kicsit a gyógyításról is, hiszen Ön orvosként olyan életpályát zárt le, amelyre bárki joggal lehetne büszke.

- Az egészségügy egy nagyon szerteágazó terület, szükséges tehát a specializáció. Infektológus, tehát fertőző és gyulladásos betegségekkel foglalkozó orvos voltam és belgyógyász. Az infektológiai osztálynak elég hosszú időn át voltam az osztályvezető főorvosa, ezalatt nagyon sok élményt és szakmai tapasztalatot gyűjtöttem. Az osztályunk egyik fő szakmai kérdésköre az antibiotikum kezelések problémaköre volt, a szakmai profilunk másik fontos területe pedig a fertőző májbetegségek diagnosztizálása, kezelése. Mindkét terület olyan, hogy a sikeres munkához az emberi szervezet teljes működését alaposan ismerni kell. Emellett a szakterületünk legnagyobb eredményének azt érzem, hogy Magyarországon a védőoltások bevezetésével azok a klasszikus és sokszor halálos vagy nagyon súlyos kimenetelű fertőző betegségek, amelyek kezdő orvos koromban még gyakoriak voltak, gyakorlatilag

eltűntek. Ilyen volt a fertőző agyhártyagyulladás, a kanyaró vagy a szamárköhögés. Aztán persze jöttek újabb betegségek, de orvosként mindig meghatározó élmény volt számomra, hogy megérhettem, hogy egy adott betegséget ma már gyógyítani lehet (pl. Hepatitis C-vírus), és néhány hetes kezelés után a betegek meggyógyulnak, visszatérhetnek a családjukhoz. Ritkán adódik az ember életében, hogy egy ilyen haladást tudjon a saját szakmai tevékenységén keresztül közvetlenül megélni.

Annak idején azért választottam az orvosi hivatást, mert érdekelt a biológia, és tudtam, hogy az orvostudomány az, amelyik talán a legkiterjedtebb ismereteket nyújtja az ember, mint élőlény működéséről. Gyermekkorom legfőbb élményeit a természet határozta meg, magát a természetet pedig a biológia tudománya írja le. Valahogy így találkozott bennem az orvos a természetfotózással...

Sz.I. & K.F

Fotók forrása:
pantaleon.hu, dr. Somorác György

Isten éltesse Béla bácsi erőben, egészségben!

Nagy Attila Kisapostag polgármestere és dr. Nyikos-Kovács Bettina, a település aljegyzője felköszöntötte Zibriczky Bélát 90. születésnapja alkalmából.

E rövid és tényszerű bevezető nem írja le azt a bensőséges és vidám találkozót, amiben krónikásként volt részem. Béla bácsi és Ica néni tünemények. Kedvesen pezsgővel és süteménnyel fogadtak bennünket a házukban. Megadták a módját.

Béla bácsi és Ica néni 68 éve házasságban. Ez még gombócból is sok, mondta nevetve Ica néni. Majd azzal viccelődött, hogy bár sohasem akartak elválni, de már ideje lenne.

Kezdetek

Béla bácsi 1933. január 9-én, egy keddi napon született délután 4 óra 5 perckor. Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, Pere községben nőtt fel. A házuk mellett egy patak folyt el, amely a Hernádba ömlött. Béla bácsi úgy gondolja, hogy szerinte nincs olyan gyerek, akinek olyan szép gyerekkora volt, mint neki. Édesapja kőművesmester volt és a templom mellett építette meg a családjának házat.

Béla bácsi majdnem pap lett

Mivel Béla bácsi gyerekként jó tanuló volt, a helyi plébános elvitte Sátorlajújhelyre a kegyesrendi

piarista gimnáziumba, hogy papot neveljenek belőle. Különbözeti vizsgát tett, majd két évig tanult az intézményben. A továbbtanuláshoz egy tehén ára kellett volna, de a szülei a kétszáz forintos éves költséget nem bírták kigazdálkodni. Így vették fel acél és fémöntőnek. Budapesten tanult, ez az eredeti szakmája.

Munkát szerető dolgozó ember

A katonaság után a Lenin Kohászati Művekbe ment vissza dolgozni Diósgyőrbe, mint gyártástervező. Később a famintaraktárban volt raktárvezető. 1955-ben nősült meg, majd 1956 februárjában költöztek

Sztálinvárosba a sógora révén. Ekkor többen elhagyták az országot. Ők is disszidálhattak volna, mert megvolt a lehetőségük rá. Ahogy Béla bácsi mondta: „Nekem ez a hazám, itt maradtam!” A Dunaújvárosi Egyetem elődjében a Felsőfokú Kohóipari Technikumban végzett gépészként, majd egy öntödei képzés után metallurgus lett. Az ívfényes kemencénél volt vezető, közel egymillió tonna acélt termeltek. A legnehezebb feladatként az akkor induló mézsműnek a retortáját és a forgó részét kellett elkészíteni 19-9 arányban króm-nikkel ötvözetből, melyet sikeresen megoldott. Ez szakmai csúcshoz számított. A Vasműből 1988. decemberében ment nyugdíjba, bár szeretett volna maradni, de az akkori rendelet szerint nem dolgozhatott. Később visszamehetett az Elegy térre meósnak, de más munkái is voltak nyugdíjasként.

Sokat tett a közösségért

Béla bácsi a közösség érdekében is dolgozott. Táborálláson, a laktanya mögötti részén vettek telket, ahova egy kis faházat is építettek. A vízhálózatot az ő segítségével sikerült kiépíteni. Nagy harcok árán sikerült engedélyeztetni az akkori Vízművel az elkészült vezetékét. Később, mikor Kulcson vettek telket a Tavasz utcában, a tapasztalatait felhasználva Shcrick Istvánnal közösen harcoltak a terület fejlesztéséért. Egy év alatt be lett vezetve a víz, a gáz és az áram.

2004-ben költöztek Kisapostagra. A dunaújvárosi másfél szobás lakásukat cserélték le egy házra, ami Eszti nénié volt előtte. Béla bácsi újíttotta fel a romos házat, Ő építette a fürdőszobát, a konyhát, úgy, hogy egy szakemberre sem volt szüksége. Csak egy vízvezeték volt a telek közepén, semmi más. Béla bácsi elmondta, hogy szeret dolgozni.

Mindig aktív életet élt, most is a munka élte.

Kisapostagon polgárőri feladatokat látott el. Bármilyen rendezvény volt, rá lehetett számítani. Most főleg a kerti munkára koncentrált. Különdíjas is volt a Kisapostag Legszebb Kertjei versenyben. Legutóbb is elismerték kitarató munkáját. Béla bácsi 90 évesen is aktív, tele van tervekkel.

Büszke a családjára

Két gyermekük, három unokájuk és két dédunokájuk van. Büszkén mesélték, hogy a lányuk, Ildikó 49 éve dolgozik a dunaújvárosi kórházban. Tibor, a fiuk Szekszárdon könyvelőként dolgozik. A lány unokájuk, Hajdu Krisztina agrármérnökként végzett, jelenleg a bankszakmában dolgozik, az idősebb fiú, Zibriczky Tamás építőmérnök, a kisebb, Zibriczky Bence most fog érettségizni. Két

dédunokájuk van, Laurencsik Zara és Zibriczky Alíz.

A kedélyes beszélgetés közben észre sem vettük, hogy repül az idő. Azzal búcsúztunk, hogy legközelebb Ica nénihez jövünk majd, hiszen 2 év múlva ő is betölti a 90-et. Béla bácsi úgy engedett el bennünket, hogy a 95. születésnapjára is feltétlen látogassuk meg!

Így legyen! Ehhez kívánunk mindkettőjüknek jó egészséget!

KISKERTÉSZ

Sokan tudjuk, hogy milyen jó nyáridőben a saját kertünk fáiról eszegetni a gyümölcsöt. Községünkben ebben az évben kétszer is lehetőség nyílt ingyen gyümölcsfához jutni. Második ültetési alkalomra december elején került sor, amit a fagynélküli időjárás tett lehetővé. Szilva, barack, alma, körtefa kerülhetett a kertekbe, gyermekes családok kapták.

A 28 db 2600 Ft-os fák árát egy magát megnevezni nem óhajtó kisapostagi adományozó fizette.

Ezúton is hálásan köszönjük neki!

Bánkuti Katalin

Jó ötletnek bizonyult Malacfutást tartani Kisapostagon 2022. utolsó napján, szilveszterkor. Az ünnepi ételektől elnehezülve jól esett a mozgás, a sport, a friss levegő és jó társaságban könnyebben mozdultak meg a lábaink is.

A rendezvényre megmozdult a falu, gyerekek, fiatalok és örök fiatalok mind rajthoz álltak. Szomszédok, baráti társaságok, ismerősök jöttek össze, hogy együtt búcsúztassák az óévet egy kellemes mozgással. A verseny kezdete előtt mindenki kapott egy szalagot a csuklójára. A korhatár nélküli programon az edzettebbek futva, kocogva, a rutinosabbak sétálva tették meg a 2022 méteres távot, amelynek startja és célja is a Polgármesteri Hivatalnál volt. Voltak, akik segítségként túrabotot ragadtak, míg mások négylábú kedvencükkel teljesítették a távot.

A távot teljesítők mindannyian ajándékot kaptak. Bár nem verseny volt a malacfutás, inkább tömegsport- és szabadidős rendezvény, érdemes megemlíteni az első két befutót, akik egy üveg pezsgőt kaptak jutalmul: Vadász Bence Máté és Isztlai Tamás.

A Nyugdíjas Klub teával, forraltborral és zsíroskenyérrel kedveskedett a résztvevőknek.

A rendezvény sikeres volt, reméljük idén is együtt tölthetjük a szilveszter délelőttöt egy kis kocogással, sétával és jókedvvel!

Volek Rita festménykiállítása

Keretek nélkül címmel nyílt meg az a fotókiállítás, melyet a 2023. január 20-án rendeztek Kisapostag Község Önkormányzata épületének földszinti termében.

A cím azért találó, mert egyrészt a kiállított képek keret nélkül tekinthetők meg, másrészt pedig érezteti Rita keretek nélküli szabadságát, amellyel színeket, formákat, technikákat használ.

Márkli János megnyitójában elmondta, számára meglepetés volt, hogy Rita milyen rejtett tehetséggel rendelkezik. Örömet fejezte ki, hogy két sikeres januári program után ez a kiállítás is sok embert vonzott. Elmondta még, hogy várják azokat a tehetségeket Kisapostagról, akik meg szeretnék mutatni magukat és a művészetüket.

Kemény sárkányhajós összecsapások voltak Kecskeméten

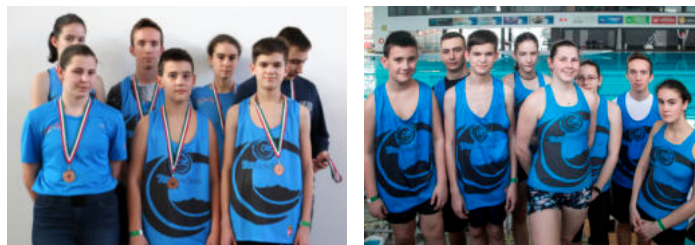
Január 14-én tartották a sárkányosok 2023. évi első összecsapását. Immár ötödik alkalommal rendezték meg a Hírös Medencés Sárkányhajó versenyt, melyen a DRAGON STEEL SE is képviseltette magát.

Ez a verseny nem illeszkedik a Szövetség versenyrendszerébe, így számos szabadidős csapat is részt vesz rajta minden évben. Az idén 55 hajóegység nevezett, több mint 100 összecsapást láthattunk a medence vizén.

A medencés verseny a kötélhúzásra hasonlít. A 20 személyes sárkányhajó két végén foglal helyet az egyenként 6 fős csapat, egymással szemben, majd megpróbálják egymást levezni, eltolni. Az ilyen típusú versenyeken a technika, az erő mellett a versenyzők súlya sem elhanyagolható tényező.

A DRAGON STEEL két hajóegységet indított a versenyen, Ifjúsági kategóriában (általános és középiskolások), valamint Profi Mix kategóriában (4 férfi, 2 nő). Fontosnak gondoltuk, hogy a fiatalok versenyzési lehetőséget kapjanak, a csapatuk ki is használta ezt a lehetőséget, a nap végén mindannyian bronzéremmel és tapasztalatokkal gazdagabban tértek haza. Felnőtt csapatunk sajnos nem szerzett helyezést a versenyen.

A verseny hasznos volt az Egyesületünk tagjai számára, mert megmérkőzhettünk sárkányhajós versenyzőkkel, újra átérezhettük a verseny „feeling”-et és további tapasztalatokat gyűjtöttünk. A DRAGON STEEL SE legközelebb a nyílt vízen fog újra versenybe szállni.

A csapat tagjai: Biró László, Biró Vivien, Biró Zalán, Böhm Angéla, Fischer Péter, Horváth Lujza, Lakatos Adél, Lakatos Enikő, Lakatos Viktor, Nyíri Andrea, Simonidesz Zoltán, Telekes Ábel, Tóth Gergely, Varga Béla, Wizner Dávid

Tóth Edit

SZÍVESEN FOGADJÁK A TÁMOGATÁST

A műszaki bázis felújítását tervezi a **Dunaferr Repülőklub**

A sportrepülésben a tél általában az az időszak, amikor a gépeket átvizsgálják, ápolják, karbantartják, felkészítik a következő repülési szezonra. Mint azt Kusnyér Tamástól, a Dunaferr Repülőklub vitorlázórepülő szakosztályának tagjától megtudtuk, nincs ez másképp a kisapostagi reptéren sem.

Elmondta, hogy egyrészt a hatósági előírások, másrészt a pilóták saját biztonsága is megköveteli, hogy évente egyszer a teljes gépállományra – tehát a szakosztályi és a magántulajdonú repülőgépekre egyaránt – kiterjedjen az átvizsgálás, amelyet az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (EASA) előírásai szerint végeznek el az erre feljogosított szakemberek. A szakosztályi gépparkot jelenleg két KA-7-es típusú kétkormányos kiképző repülőgép, két ASTIR típusú, illetve egy-egy Pirat és Bergfalke együléses gyakorlógép, valamint egy JANTAR-2B repülőgép alkotja, emellett magántulajdonú gépekkel is repülnek a szakosztály sportolói, amelyek szintén a kisapostagi hangárban telelnek. A közeljövő tervei között szerepel, hogy a régebbi, JANTAR 1-es gépeket is

helyreállítsák és újra repülésre alkalmassá tegyék, amennyiben a feltételek ezt lehetővé teszik.

Apropó, tervek: Kusnyér Tamás elmondta, hogy a műszaki bázis felújítása is elkezdődött, ami igencsak aktuális volt az elmúlt évtizedek után, hiszen a szerszámok, gépek, műhelyberendezések számos ponton fejlesztésre, cserére szorulnak, és az épületegyüttes felett sem múlt el nyomtalanul a hetven év. Míg a rendszerváltás előtt az MHSZ biztosította a szükséges fejlesztésekhez az anyagi hátteret, napjainkban főként a tagdíjbevételekre tudnak támaszkodni és nagy segítség az önkéntesen végzett társadalmi munka is. A repülőklub szívesen fogadja, ha a környékbeli cégek vagy akár magánszemélyek is szerszámokkal, gépekkel vagy anyagiakkal támogatni tudják a repülőtér műszaki bázisának megújulását, a lehetőségeik függvényében. A fő cél, hogy megőrizhessék, fejleszthessék azt az infrastruktúrát, amely a következő generációk számára is lehetővé teszi, hogy megismerhessék a repülés örömét.

Sz.I.

PROGRAMTERV

FEBRUÁR

Február 19. Téltemető

MÁRCIUS

Március 14. Koszorúzás és ünnepi műsor a Petőfi szobornál 16⁰⁰

ÁPRILIS

Április 11. Kulturális rendezvény, Költészet Napja 16⁰⁰

Április 29. Halászkert Séfje főzőverseny (húsételek vetélkedése)

Április 30. Májusfa állítás a KIK szervezésében

MÁJUS

Május 21. Faluszépítő nap

Május 27. Gyereknapi a Halászkert Kocsmában

Május 28. Hősök Emléknapi Koszorúzás az emlékműveknél és a temetőben

JÚNIUS

Június 4. Trianoni emléknapi

Június 10. Falunapi, Dalos- és Gasztronómiai találkozó

JÚLIUS

Július vége Evangélikus tábor

Július vége Duna-parti party a KIK szervezésében

AUGUSZTUS

Augusztus 12. Halászléfőző verseny

Augusztus 20. Evangélikus templom, ünnepi műsor

Augusztus vége Kutya tábor

SZEPTEMBER

Szeptember 10. Faluszépítő nap

Szeptember 16. Szüreti felvonulás és bál

Szeptember vége Kutya szépségverseny

OKTÓBER

Október 6. Aradi vértanúk emléknapi

Október 23. Ünnepség, megemlékezés 16⁰⁰

Október 28. Halloween parti

NOVEMBER

November 10. Márton napi rendezvény

November 25. Adventi készülődés

DECEMBER

December 2. Adventi kézműves vásár

December 9. Mikulás buli a KIK szervezésében

December 21. Falukarácsony

December 31. Malacfutás

A programváltozás jogát a szervező fenntartja

BEMUTATÓTEREM
2400 Dunaújváros,
Kandó Kálmán tér 1.
☎ 06 25 430 033 ☎ H-P: 6.00-16.00
SZ: 8.00-12.00

BEMUTATÓTEREM
2400 Dunaújváros,
Tisza utca 1.
☎ 06 25 225 690 ☎ H-P: 7.00-16.00
SZ: 8.00-12.00

BEMUTATÓTEREM
2400 Dunaújváros,
Tisza utca 1.
☎ 06 25 225 690 ☎ H-P: 7.00-16.00
SZ: 8.00-12.00

- HEGESZTÉSTECHNIKA
- KÖTŐELEMEK
- KÉZISZERSZÁMOK
- IPARI GÁZOK
- KISGÉPEK, IPARI GÉPEK
- MUNKAVÉDELEM
- IPARI SEGÉDANYAGOK ÉS ALKATRÉSZEK

- ERDÉSZETI, KERTÉSZETI FELSZERELÉSEK
- BENZINMOTOROS GÉPEK SZERVIZELÉSE
- AKKUMULÁTOROS KISAUTÓK

www.dunaszerszam.hu

A Schalbert Alapítvány
Boldog Új Évet kíván mindenkinek,
erőben, egészségben, szerető családjá
körében, közösségünk örömeire!

KISAPOSTAGI KRÓNIKA

Alapító: Kisapostag Község Önkormányzata, 2010. Lapnyilvántartási szám: KÖH 163/1069/2/2010 OSZK ISSN2062-5421
Kiadó: Polgármesteri Hivatal, Kisapostag
Szerkesztő: Kállai Félix, email: kisapostagikronika@gmail.com
Készült 600 példányban 2023. január 26. Nyomda: Extra Média Nyomda Kft. Székesfehérvár
A sokszorosításért felelős: Szabó Dániel, ügyvezető